inspiratie van binnen de muren:

gebed om troost, van een medebewoonster:

God, U bent mijn troost
op deze moeilijke weg die ik moet gaan.
Want zonder U, kon ik dit niet aan.

God , U bent mijn troost
in de pijn die ik lijd.
Het is een moeilijke strijd.

God, U bent mijn troost.
U geeft me de moed
en dat doet me zo'n goed.

God, U bent mijn troost
in heel mijn bestaan
waardoor ik kan verder gaan
en niet blijf staan.

M.W.

en hoe we de internationale pers inspireeerden:

The New York Times

Op 27 april verscheen een artikel in The New York Times:

Belgian Inmates Make 42,000 Reusable Masks Against COVID-19

"Gevangenen in Belgische gevangenissen hebben tot nu toe 42.000 herbruikbare stoffenmaskers gemaakt voor gebruik door medegevangenen en penitentiair personeel om tekorten in het land te helpen opvangen, maar kunnen de vraag nog steeds niet bijhouden, zei een ambtenaar."

KOM HEILIGE GEEST...
-op weg naar Pinksteren in Corona-tijd-

even contact nemen zonder (mond)masker

Als je ooit eens een jongerenkamp hebt meegemaakt, dan herinner je je zeker de momenten bij het kampvuur die laatste avond. Vuur dat ons verwarmt van buiten én van binnen. Samen zitten rond een vuur is niet alleen gezellig, het schept ook verbondenheid, het maakt enthousiast, geeft levenskracht … Wat hebben we toch met vuur dat we er zo door aangetrokken worden?

Bij het nieuwe jaar of andere belangrijke gebeurtenissen steken mensen vuurwerk af. Vrienden of familie vieren graag rond een barbecue of een vuurkorf. Omwille van de intimiteit of de gezelligheid steken we kaarslicht of wierookvuur aan. Als wie iemand missen of iemand nabij willen brengen, steken we een kaarsje aan.

Vuur is één van de sterkste symbolen. Natuurlijk verwijst het ook naar verbranden en vernietigen, maar het is toch vooral een bron van licht, verwarming en energie. Vuur staat symbool voor geestdrift en harttocht (het vuur van de liefde). Voor gelovigen staat het ook voor de nabijheid van God.

Zeker in deze moeilijke tijden is het niet gemakkelijk om begeesterde mensen te zijn. Er is zoveel dat ons leven moeilijk maakt. En toch hoop ik dat we daardoor niet verlamd worden.

Misschien ervaar je deze dagen ergens een vonk die overslaat en een vuurtje doet opflakkeren dat warmte en licht geeft binnenin jezelf. Het overkomt ons toch allemaal wel eens dat we voelen hoe in onszelf of in een groep 'iets' gebeurt waardoor alles ineens anders wordt. We zien het plots rooskleuriger en ervaren een geluksgevoel. Zoiets willen we jullie alvast wensen.

Een 'warme' groet van jullie aalmoezeniers.

op verhaal komen

Martin Buber –een Joodse filosoof- verzamelde verhalen uit het jodendom. Dit is er een van.

Telkens wanneer er een ramp dreigde, ging Rabbi Baal Shem Tov naar een geheime plaats in het bos. Hij ontstak daar een vuur, sprak een gebed uit, en het onheil was afgewend!

De Rabbi stierf. Weer dreigde rampspoed. Een van de leerlingen ging naar dezelfde plek in het bos, en zei: 'Onnoembare God, ik weet niet hoe ik het vuur moet aansteken, maar ik kon nog de goede plek vinden en de oude woorden bidden. Dat moet maar genoeg zijn.' En de ramp werd afgewend.

Een generatie later dreigde grote hongersnood. Een van de opvolgers ging naar de plek in het bos en zei: 'Eeuwige God, ik weet niet hoe ik het vuur moet aanmaken. Ik kan me ook het gebed niet herinneren. Maar ik ken de geheime plek. Dat moet genoeg zijn!' En de ramp was afgewend.

Vele jaren daarna kwam er opnieuw grote ellende op het volk af. De rabbi zat achter zijn bureau. Hij bad: 'Allerhoogste, ik heb geen idee hoe ik het vuur moet aan maken. Ik ken het gebed niet. Ik kan me niet eens de geheime plek herinneren. Alles wat ik kan doen is het verhaal vertellen. Laat dat genoeg zijn.' En de ramp trof het volk niet...

ademhalen uit de Verte

Laat het vuur weer branden
waar leven verdord is,
de bron opgedroogd, de liefde verkild
en waar de dagen troosteloos geworden zijn.

Laat het vuur weer branden
waar mensen zich hebben opgesloten in zichzelf,
bezeerd zijn in hun vertrouwen,
al te vermoeid raakten en niets meer verwachten.

Laat het vuur weer branden
waar mensen alleen gelaten zijn,
hun taal niet verstaan en hun liefde niet aanvaard worden,
waar zij enkel nog twijfelen aan zichzelf.

Laat het vuur weer branden
waar de liefde is gestorven
en nooit meer wordt uitgesproken,
waar mensen verbitterd zijn,
alleen nog maar gevoed door stille wrok.

God, laat ons het vuur weer ontsteken!

inspirerende gedichten, gedachten…

mag het ook even Geest-ig?

de Geest VURIG aan het werk in de Bijbel

PINKSTEREN

Vijftig dagen na Jezus' dood zijn de apostelen nog aan het bekomen van hun verdriet en ontgoocheling. Maar dan vinden ze hun levenskracht terug: "Op de hoofden van de leerlingen verschenen tongen als van vuur en ze raken volg van de Heilige Geest".
Ze worden weer be-geest-erde mensen. Jezus' spirit neemt weer bezit van hen, ze weten zich aangestoken door het vuur van Jezus dat over hen komt.

-Handelingen 2,1-11-

MOZES

Tijdens de vastenperiode leerden we Mozes beter kennen en misschien herinner je hoe vuur in die verhalen een rol speelt.

* In de woestijn wordt Mozes door God geroepen. God spreekt hem aan vanuit een brandende braamstruik. Mozes ziet dat de struik in brand staat, maar niet verbrandt. Het vuur is een teken van Gods aanwezigheid, die hartverwarmend is.
* Als Mozes met zijn volk onderweg is naar het beloofde land, trekt God zelf met hen mee. Overdag toont Hij zich als een wolkkolom, in de nacht als een kolom van vuur. Zo trekt God ook met ons mee, als een spoor van licht.

- Exodus 13-14 -

JEREMIA

De profeet Jeremia had zich door God laten overhalen om ondanks zijn spraakgebrek (hij stamelde een beetje…) het onrecht aan te klagen. Maar hij had het zwaar. Steeds als hij de mensen vertelde wat God van hen vraagt, lachten ze hem uit. Ze wilden er niets van weten Iedereen kantte zich tegen hem. De moed zakte Jeremia in de schoenen. Soms dacht hij: ik houd er mee op. Maar '…als ik denk, ik wil er niets meer van weten,' getuigde hij, 'laait er een vuur op in mijn hart. Ik doe alle moeite om het in bedwang te houden, maar het lukt me niet…' Zo sterk is dus de Geest van God.

- Jeremia 20 -

De Geest vandaag: de zorg en liefde van een moeder

Zondag vierden we moederdag, een dag om dankbaar te zijn voor al het gewone en buitengewone van moeders.

We denken aan de warmte en de wijsheid van moeders. We denken aan de moeders die rouwen om hun kind nabij te zijn. We denken aan het verborgen lijden van moeders.

Ik las ergens: 'een moeder is vaak **een eerste doorkijkje naar God'**. Wie God kan zijn voor mensen, zien we vaak bij moeders: iemand die er altijd is, die naar je luistert, die het beste voor je wil, die je nooit in de steek laat, die het goede in je naar boven haalt.

Chris Saelens, oud gevangenisaalmoezenier in Brugge, zei het zo mooi:

Als je wil weten wat barmhartigheid is, sta dan eens aan de ingang van de gevangenis. Ik zag ze zo vaak, de moeders die trouw bij hun kind op bezoek kwamen, wat er ook gebeurd was. Moeders schrijven hun kind nooit af! Zo is het ook bij God. Zijn kind blijft altijd zijn kind. C'est tout. Daarmee is werkelijk alles gezegd…

even uitblazen

een droedel:

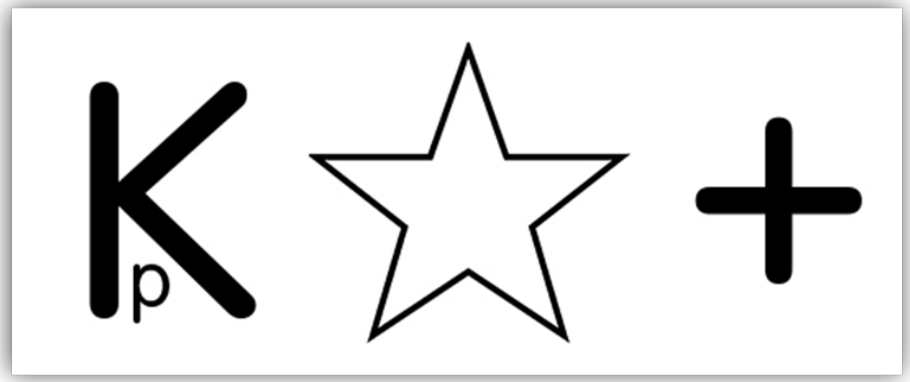
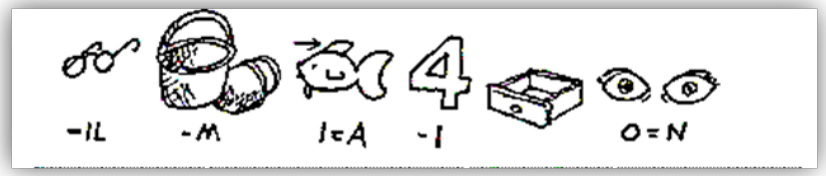
en enkele rebussen: